

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 163

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 iulie 1997

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 31 din 18 februarie 1997 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă, ale art. 31 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și a dispozițiilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	1-4	355.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu gaze naturale a comunei Părău, județul Brașov”	6
Decizia nr. 173 din 4 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, art. 330 ¹ și art. 330 ² din Codul de procedură civilă	4-5	356.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu gaze naturale a comunei Viștea, județul Brașov”	7
★		357.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea drumului județean 138 Brădești—Valea Strâmbă, județul Harghita”	7
Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997 referitoare la obiecția de neconstituționalitate privind Legea pentru ratificarea Tratatului cu privire la relațiile de bună vecinătate și cooperare dintre România și Ucraina	5-6	358.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea stației de epurare a apelor uzate din municipiul Alexandria, județul Teleorman”	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 31*) din 18 februarie 1997

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ale art. 31 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și a dispozițiilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin încheierile din 10 decembrie 1996 (dosarele nr. 197/1996, nr. 3.662/1995, nr. 2.659/1995, nr. 3.466/1996,

nr. 612/1996, nr. 696/1996, nr. 697/1996, nr. 1.752/1996, nr. 1.764/1996, nr. 3.042/1996, nr. 841/1996 și nr. 3.047/1996), din 11 decembrie 1996 (dosarele nr. 1.609/1996, nr. 1.610/1996, nr. 615/1996, nr. 730/1996, nr. 764/1996, nr. 3.102/1996 și nr. 70/1996) și din 19 decembrie 1996 (Dosarul nr. 1.612/1996), ale acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocate de Herțu Elvira, Anghel Mircea Filip, Anghel Mihaela Georgeta, Păunescu Silvia Ecaterina, Stănculescu Ion, Rădulescu Valencia, Câșleanu Liviu, Câșleanu Cristina, Burhală Constantin, Burhală Elisabeta, Marinescu Fircă Elena, Bărbulescu Ileana Floarea, Borteș Mircea, Reșcanu Răzvan Teodor, Zugrăvescu Ioana Cecilia Dimache, Ionescu Emil Ovidiu, Bora Ileana, Mazălu Gilda, Necșulescu Vasile, Necșulescu Domnica, Marinescu Florian, Ionescu Viorica, Alexandru Cristina, Nicolae Anca, Dezso Ana, Nanulescu Silvia, Stănescu Radu Corneliu, Popa Ovidiu Sever, Băilescu Anca Ileana, Ivanovici Adrian, Stratilescu Dumitra, Pacu Alexandru și Pacu Cornelia.

Din concluziile scrise, depuse în motivarea excepției de către Câșleanu Liviu și Câșleanu Cristina în Dosarul nr. 3.466/1996, Marinescu Fircă Elena în Dosarul nr. 696/1996, Bărbulescu Ileana Floarea și Borteș Mircea în Dosarul nr. 697/1996, ale Curții Supreme de Justiție, rezultă că obiectul excepției privește și neconstituționalitatea dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 92/1992, precum și dispozițiile Legii nr. 112/1995. De aceea, având în vedere obligația instanței de judecată de a sesiza Curtea cu excepția astfel cum a fost ridicată de părți potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, rezultă că, în vederea soluționării excepției, Curtea urmează să se pronunțe având în vedere și aceste dispoziții.

Excepțiile de neconstituționalitate au fost invocate și formează obiectul dosarelor Curții Constituționale, după cum urmează:

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă a fost invocată de Herțu Elena (Dosarul nr. 1C/1997), Zugrăvescu Ioana Cecilia Dimache (Dosarul nr. 11C/1997), Bora Ileana (Dosarul nr. 13C/1997) și Mazălu Gilda (Dosarul nr. 14C/1997), pe motiv că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 11, art. 20, art. 21, art. 51 și ale art. 128 din Constituție „și încalcă principiul disponibilității procesuale, al stabilității raporturilor juridice și al separației puterilor în stat”. Se mai susține, de asemenea, că, prin acceptarea instituției recursului în anulare, o hotărâre judecătorească nu mai poate fi irevocabilă;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost invocată de Anghel Mircea Filip, Anghel Mihaela Georgeta și Păunescu Silvia Ecaterina (Dosarul nr. 2C/1997), Burhală Constantin și Burhală Elisabeta (Dosarul nr. 7C/1997) Pacu Alexandru și Pacu Cornelia (Dosarul nr. 20C/1997), susținându-se că aceste dispoziții încalcă prevederile art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție, dispozițiile din tratatele și convențiile internaționale privitoare la dreptul de proprietate, dispozițiile constituționale care prevăd egalitatea tuturor cetățenilor în fața legii, precum și „principiile sistemului judiciar român, prin aceea că o hotărâre judecătorească nu poate fi atacată printr-o cale ordinară sau extraordinară decât de către una dintre părțile în proces”;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 31 din Legea nr. 92/1992 a fost invocată de Câșleanu Liviu și Câșleanu Cristina (Dosarul nr. 6C/1997), pe motiv că aceste dispoziții încalcă principiul separării puterilor în stat, al stabilității justiției și al accesului liber la justiție;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330¹ a fost invocată de Stănculescu Ion și Rădulescu Valencia (Dosarul nr. 3C/1997), Marinescu Florian și Ionescu Viorica (Dosarul nr. 5C/1997), Ionescu Emil Ovidiu (Dosarul nr. 12C/1997), Alexandru Cristina și Nicolae Anca (Dosarul nr. 17C/1997) Dezso Ana (Dosarul nr. 18C/1997), motivându-se că aceste dispoziții contravin dispozițiilor art. 16 alin. (2), art. 21, art. 128 și ale art. 130 alin. (1) din Constituție, precum și că „încalcă principiul stabilității și certitudinii necesare în raporturile juridice și securitatea juridică”;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale Legii nr. 112/1995 a fost invocată de Marinescu Fircă Elena (Dosarul nr. 8C/1997), Bărbulescu Ileana Floarea și Borteș Mircea (Dosarul nr. 9C/1997), pe motiv că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, precum și prevederilor art. 3 din Codul civil, întrucât „justiția nu are dreptul să refuze a judeca o acțiune privind apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime”, iar „refuzul său echivalează cu o denegare de dreptate”;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă a fost invocată de Necșulescu Vasile și Necșulescu Domnica (Dosarul nr. 4C/1997), pe motiv că acestea încalcă prevederile art. 16 alin. (2) din Constituție;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330¹, art. 330² și ale art. 310 din Codul de procedură civilă a fost invocată de Reșcanu Răzvan Teodor (Dosarul nr. 10C/1997) și de Stratilescu Dumitra (Dosarul nr. 16C/1997), pe motiv că acestea încalcă dispozițiile art. 41 alin. (1) și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă a fost invocată de Nanulescu Silvia și Stănescu Radu Corneliu (Dosarul nr. 19C/1997), Popa Ovidiu Sever, Băilescu Anca Ileana și Ivanovici Adrian (Dosarul nr. 15C/1997), susținându-se că acestea încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și ale art. 20 din Constituție, precum și prevederilor art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, „care instituie noțiunea de *soluționare* într-un termen rezonabil”.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată apreciază excepțiile invocate ca neîntemeiate.

Deoarece excepțiile de neconstituționalitate invocate se referă la aceleași dispoziții legale și pentru o mai bună administrare a justiției, urmează ca dosarele nr. 2C—20C/1997 să fie conexate la Dosarul nr. 1C/1997 care a fost primul înregistrat, urmând a se pronunța asupra tuturor excepțiilor prin decizia de față.

CURTEA,

examinând actele și lucrările dosarelor, încheierile de sesiune, raportul întocmit de judecătorul raportor, dispozițiile art. 310, art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ale art. 31 din Legea nr. 92/1992 și ale Legii nr. 112/1995, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Analizând excepțiile de neconstituționalitate invocate, se constată că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să le soluționeze, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996 și nr. 251 din 17 octombrie 1996, statuiând că ele sunt constituționale. Nu au intervenit elemente noi care să conducă la schimbarea

soluției, astfel că excepția privitoare la acest text urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Cât privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, la data invocării excepției de neconstituționalitate, textul avea următoarea redactare: „recursul în anulare se poate declara oricând“.

Prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate și, în noua redactare, art. 330¹ are următorul cuprins:

„Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.

Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.“

Potrivit practicii Curții, inclusiv Deciziei Plenului nr. III din 31 octombrie 1995 privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate ulterior invocării excepției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, dacă textul atacat a fost între timp modificat, sesizarea rămâne valabilă numai dacă textul, în noua redactare, conservă excepția de neconstituționalitate.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate.

Astfel, recursul în anulare împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din cod. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă astfel că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este în prezent lipsită de obiect și, în consecință, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Referitor la dispozițiile art. 330² din Codul de procedură civilă, este de reținut că, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea a constatat că alin. 1 al acestui articol este neconstituțional, iar alin. 2 este constituțional. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, excepțiile privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt lipsite de obiect și, în consecință, urmează a fi respinse ca vădit nefondate. De asemenea, urmează să fie respinse ca vădit nefondate și excepțiile privind art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții.

Se constată că asupra dispozițiilor art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat tot prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, în sensul că ele sunt constituționale și, neintervenind elemente care să ducă la modificarea soluției, excepțiile urmează să fie respinse ca vădit nefondate.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 92/1992, se constată că, potrivit art. 130 alin. (2) din Constituție, atribuțiile Ministerului Public se exercită în condițiile legii, iar textul atacat nu contravine atribuțiilor prevăzute de Constituție. Pe de altă parte, prevederile art. 31 din Legea nr. 92/1992 nu contrazic statutul constituțional al Ministerului Public, prevăzut la art. 130 și 131 din Constituție, care face parte din cap. VI — Autoritatea judecătorească — al titlului III — Autoritățile publice. În ceea ce privește atribuția referitoare la exercitarea recursului în anulare, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin deciziile nr. 73 din 4 iunie 1996 și nr. 96 din 24 septembrie 1996 și, de asemenea, nu există motive pentru a schimba soluția.

Cât privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 310 din Codul de procedură civilă, este de observat că aceste dispoziții au în vedere condițiile în care recursul ordinar poate fi considerat făcut în termen, respectiv dacă nu se dovedește la prima zi de înfățișare că a fost depus peste termen sau dacă această dovadă nu reiese din dosar. Chiar dacă aceste prevederi s-ar aplica în temeiul art. 330³ alin. 1 și în materia recursului în anulare, ele nu contravin prevederilor constituționale, din moment ce, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, „competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege“, iar art. 128 din Constituție prevede că, „împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii“. Așa fiind, și excepția de neconstituționalitate privind acest text urmează să fie respinsă ca nefondată.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 112/1995, se constată că numai art. 24, care este un text de trimitere la recursul în anulare, are incidență în cauzele supuse judecării. Urmează deci ca, potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea să se pronunțe, prin decizia de față, numai asupra constituționalității art. 24 din Legea nr. 112/1995. Prin Decizia nr. 73/1995, acest text a fost declarat constituțional. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea soluțiilor pronunțate prin deciziile sus-menționate, excepțiile de neconstituționalitate urmează a fi respinse.

De altfel, trebuie menționat că în deciziile Curții, citate mai sus, au fost analizate toate temeiurile invocate în sprijinul excepțiilor de neconstituționalitate, atât din Constituție, cât și din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Conexează dosarele nr. 2C–20C/1997 la Dosarul nr. 1C/1997.

2. Respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate invocate de Herțu Elvira, Anghel Mircea Filip, Anghel Mihaela Georgeta, Păunescu Silvia Ecaterina, Stănculescu Ion, Rădulescu Valencia, Necșulescu Vasile, Necșulescu Domnica, Marinescu Florian, Ionescu Viorica, Câșleanu Liviu, Câșleanu Cristina, Burhală Constantin, Burhală Elisabeta, Marinescu Filică Elena, Babuleacu Leana Elvira, Boțoș Mirela, Peșcanu Răzvan Teodor, Zăgrăvescu Diana

Cecilia Dimache, Ionescu Emil Ovidiu, Bora Ileana, Mazâlu Gilda, Alexandru Cristina, Nicolae Anca, Dezso Ana, Nanulescu Silvia, Stănescu Radu Corneliu, Popa Ovidiu Sever, Băilescu Anca Ileana, Ivanovici Adrian, Stratilescu Dumitra, Pacu Alexandru și Pacu Cornelia în dosarele nr. 197/1996, nr. 3.662/1995, nr. 2.659/1995, nr. 1.609/1996, nr. 1.610/1996, nr. 3.466/1996, nr. 612/1996, nr. 696/1996, nr. 697/1996, nr. 1.752/1996, nr. 1.764/1996, nr. 3.042/1996, nr. 841/1996 și nr. 3.047/1996, nr. 3.102/1996, nr. 70/1996, nr. 615/1996, nr. 730/1996, nr. 764/1996 și nr. 1.612/1996 ale Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 310, ale art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ale art. 31 din Legea nr. 92/1992 și ale art. 24 din Legea nr. 112/1995;

— dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, constatând că excepțiile invocate în legătură cu aceste prevederi sunt lipsite de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 18 februarie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 173

din 4 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Stratilescu Dumitra împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 11 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 310, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Stratilescu Dumitra în Dosarul nr. 70/1996.

Prin Decizia nr. 31 din 18 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a art. 310, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă. Pentru a pronunța această soluție s-a statuat că, în ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute, deoarece, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, textul a fost modificat, în sensul că recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând, ci în termen de 6 luni de la data când pronunțarea

judecătorească a rămas irevocabilă; cât privește dispozițiile art. 330² din cod, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, că alin. 1 al acestui articol este neconstituțional, iar alin. 2 este constituțional; în legătură cu dispozițiile art. 310 din Codul de procedură civilă, a constatat că ele nu sunt aplicabile în materia recursului în anulare, dar, chiar dacă s-ar aplica acestuia, textul nu contravine prevederilor constituționale.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Stratilescu Dumitra, prin care arată că menține argumentele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, precum și motivarea că, de vreme ce însuși legiuitorul a instituit restrângerea dreptului la introducerea recursului în anulare de către procurorul general numai la 6 luni, „...apare logic ca însăși Curtea Constituțională să constate această neconstituționalitate rezultând din nestabilirea unui termen“.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Autoritățile menționate nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 310, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Primul motiv de recurs, prin care se declară că se mențin argumentele ce au fundamentat excepția de neconstituționalitate, nu este întemeiat și urmează a fi respins, întrucât nu constituie o critică adusă Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997 și stăruie

contravine prevederilor art. 304 din Codul de procedură civilă. Potrivit acestor dispoziții, partea nemulțumită de o hotărâre judecătorească poate cere casarea ei numai în anumite cazuri; or, în cauză, reiterându-se temeiurile invocate în susținerea excepției la judecata în fond, nu este incident nici unul dintre motivele strict și limitativ enumerate la art. 304 din Codul de procedură civilă.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs, potrivit căruia Curtea Constituțională nu și-a însușit noua redactare a

art. 330¹ din Codul de procedură civilă, nu este fondat. Soluția de respingere ca lipsită de obiect a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă se întemeiază, așa cum rezultă din considerentele deciziei atacate cu prezentul recurs, chiar pe modificarea textului criticat, prin Legea nr. 17/1997. Se constată că, prin decizia recurată, Curtea a luat act de această modificare, răspunzând astfel criticilor formulate de recurentă.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Stratilescu Dumitra împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 4 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

referitoare la obiecția de neconstituționalitate privind Legea pentru ratificarea Tratatului cu privire la relațiile de bună vecinătate și cooperare dintre România și Ucraina

Curtea Supremă de Justiție s-a adresat Curții Constituționale pentru constatarea neconstituționalității Legii pentru ratificarea Tratatului cu privire la relațiile de bună vecinătate și cooperare dintre România și Ucraina. În acest scop, cu adresa nr. 136 din 11 iulie 1997, transmisă prin fax, Curtea Supremă de Justiție a încunoscintat Curtea Constituțională că Secțiunile Unite ale Curții Supreme de Justiție au hotărât, cu majoritate de voturi, să invoce neconstituționalitatea unor dispoziții din legea sus-menționată, precizând că, în ceea ce privește considerentele, acestea vor fi comunicate pe data de 14 iulie 1997. În sesizarea din 14 iulie 1997 se arată, pe de o parte, că la ședința Secțiilor Unite ale Curții Supreme de Justiție, în care s-a decis invocarea obiecției de neconstituționalitate, hotărârea a fost adoptată de 17 membri din 34 de membri prezenți, iar, pe de altă parte, că obiecția privește legea în ansamblul ei, nu doar anumite dispoziții, cum se indicase anterior, precizând-se, într-o frază, temeiurile constituționale și de fapt ale sesizării, fără nici o altă argumentare.

Curtea constată că sesizarea este inadmisibilă pentru următoarele motive:

Încunoscintarea din 11 iulie 1997 cu privire la hotărârea Secțiilor Unite ale Curții Supreme de Justiție de a invoca obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru ratificarea Tratatului cu privire la relațiile de bună vecinătate și cooperare dintre România și Ucraina a fost întocmită cu

încălcarea prevederilor imperative ale art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate“. Această încunoscintare nu cuprinde temeiurile pe care se bazează, astfel încât nu poate avea efectele unei sesizări pentru exercitarea controlului constituționalității legii atacate.

Adresa Curții Supreme de Justiție nr. 136 din 14 iulie 1997 are conținutul unei sesizări, întrucât cuprinde temeiurile obiecției de neconstituționalitate invocate, deși fără nici o argumentare. Din compararea acestei sesizări cu încunoscintarea anterioară rezultă că ele sunt, în parte, diferite. Astfel, încunoscintarea se referă la unele dispoziții ale legii atacate, pe când sesizarea din 14 iulie 1997 privește legea în ansamblul său, iar în legătură cu hotărârea Secțiilor Unite ale Curții Supreme de Justiție, în cuprinsul încunoscintării se precizează că ea a fost adoptată cu majoritate de voturi, pe când în sesizare, că adoptarea acestei hotărâri s-a făcut cu votul a 17 membri din 34 de membri prezenți. Față de această din urmă constatare, rezultă că hotărârea Secțiilor Unite ale Curții Supreme de Justiție nu a fost legal adoptată, deoarece, conform art. 9 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Supreme de Justiție, sesizarea Curții Constituționale pentru controlul constituționalității unei legi înainte de promulgare se poate face numai cu votul majorității judecătorilor prezenți.

Sesizarea din 14 iulie 1997 este tardivă, întrucât Legea pentru ratificarea Tratatului cu privire la relațiile de bună vecinătate și cooperare dintre România și Ucraina a fost promulgată de Președintele României prin Decretul nr. 335 din 12 iulie 1997.

Dar chiar dacă nu ar fi fost tardivă, sesizarea din 14 iulie 1997 nu ar fi putut avea ca efect deschiderea procedurii de control al constituționalității legii atacate, având în vedere că, așa cum s-a arătat, hotărârea de a se invoca obiecția de neconstituționalitate nu a fost adoptată cu majoritatea necesară.

Ținând seama de cele arătate, în temeiul art. 144 lit. a) din Constituție, al art. 20 și următoarele din Legea nr. 47/1992 și al art. 9 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Supreme de Justiție,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că sesizarea Curții Supreme de Justiție privind neconstituționalitatea Legii pentru ratificarea Tratatului cu privire la relațiile de bună vecinătate și cooperare dintre România și Ucraina este inadmisibilă, Curtea Constituțională nefiind legal sesizată.

Deliberarea a avut loc la data de 18 iulie 1997 și la ea au participat: Ioan Muraru, președinte, Costică Bulai, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Nicolae Popa, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu, Romul Petru Vonica și Victor Dan Zlătescu, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

București, 18 iulie 1997.
Nr. 338.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu gaze naturale a comunei Părău, județul Brașov“

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu gaze naturale a comunei Părău, județul Brașov“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului
General al Guvernului
și a Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Remus Opreș

p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Corneliu Eugeniu Gorcea,
secretar de stat

București, 10 iulie 1997.
Nr. 355.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu gaze naturale
a comunei Viștea, județul Brașov“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu gaze naturale a comunei Viștea, județul Brașov“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului
General al Guvernului
și a Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Remus Oprea
p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Corneliu Eugeniu Gorcea,
secretar de stat

București, 10 iulie 1997.
Nr. 356.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Modernizarea drumului
județean 138 Brădești—Valea Strâmbă, județul Harghita“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea drumului județean 138 Brădești—Valea Strâmbă, județul Harghita“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții se face din surse proprii, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, de la bugetul local, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului
General al Guvernului
și a Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Remus Oprea
p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Corneliu Eugeniu Gorcea,
secretar de stat

București, 10 iulie 1997.
Nr. 357.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Modernizarea stației de epurare a
apelor uzate din municipiul Alexandria, județul Teleorman“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea stației de epurare a apelor uzate din municipiul Alexandria, județul Teleorman“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din credite bancare, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, de la bugetul local, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului
General al Guvernului
și a Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Remus Oprea,
p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Corneliu Eugeniu Gorcea,
secretar de stat

București, 10 iulie 1997.
Nr. 358.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.